Sylwester Szafarz

Geneza Inicjatywy

Dnia 23 marca 2023 r. przypada X rocznica oficjalnego przedstawienia przez prezydenta ChRL, Xi Jinpinga, globalnej inicjatywy ws. wspólnej przyszłości dla całej ludzkości (w wersji angielskiej nazwa brzmi następująco: „a Community with Shared Future for Mankind"). Wydarzenie to miało miejsce podczas wykładu Prezydenta w znanej rosyjskiej uczelni dyplomatycznej – Moskiewskim Państwowym Instytucie Stosunków Międzynarodowych (MGIMO). Od tej pory prezydent Xi propagował i lansował bardzo aktywnie tę inicjatywę na wszelkich możliwych forach krajowych i międzynarodowych, w wyniku czego jest ona już dobrze znana w Chinach i na całym świecie oraz zyskuje sobie coraz szersze grono zwolenników i ośrodków ją popierających.
Wszakże, z drugiej strony nie brakuje krytyków Inicjatywy. Twierdzą oni, że podważa ona oryginalność, różnorodność, wielostronność stron uczestniczących w stosunkach międzynarodowych. Jak wiadomo ChRL zmierza wraz z sojusznikami do budowania nowego pokojowego i bezpiecznego oraz sprawiedliwego ładu międzynarodowego właśnie z jednoznacznym i najzupełniej kompleksowym uwzględnieniem kryterium niezbędnego multilateralizmu (wielobiegunowości)! Jestem jednak przeświadczony, że wysiłki krytyków Inicjatywy chińskiej, zmierzające do jej hamowania i torpedowania, spełzną na niczym. Jest ona bowiem unikalnym i skutecznym „kołem ratunkowym" dla naszej cywilizacji, umożliwiającym jej wybrnięcie z niezwykle ostrego i wielowymiarowego kryzysu globalnego.
Prezydent Xi mówił wielokrotnie o Inicjatywie na zjazdach i na plenach partyjnych oraz na innych ważnych imprezach krajowych, w ONZ i w innych organizacjach międzynarodowych, na Forum w Davos, na Konferencji ws. bezpieczeństwa międzynarodowego w niemieckim Monachium oraz w licznych publikacjach i w rozmowach z przywódcami innych państw. Słowem, poczynania, możliwości i mechanizmy sławetnej Xiplomacy są niezwykle pomocne również w tym względzie. Materiały merytoryczne w przedmiotowej sprawie są już bardzo różnorodne i bogate. Pragnę podkreślić, że Inicjatywa nie wzięła się sama z siebie w kontekście współczesnych dramatycznych uwarunkowań globalnych. Wyrasta ona z odwiecznego humanistycznego dorobku cywilizacji chińskiej oraz z jej (i z wielu pokrewnych) współczesnych kanonów ideologicznych oraz z potrzeb praktycznych Chińczyków i całej ludzkości.
Odnotowuję z satysfakcją, że Inicjatywa ma bogate tradycje historyczne, filozoficzne, kulturowe i cywilizacyjne (np.: nie czyń drugiemu, co tobie nie miłe", przestrzegaj zasady równości cywilizacji, społeczeństw i państw – bez podziału na lepsze i gorsze i in.). Tradycje te sięgają zamierzchłej przeszłości, nawet czasów przed nastaniem nowej ery. Ich wymownym przykładem są, nade wszystko, aktualne nadal nauki, oceny i postulaty konfucjanizmu, który głosił, m.in., konieczność życia w pokoju między ludźmi i narodami oraz pomagania sobie wzajemnie. Z owych czasów pochodzi także chińska kategoria Tianxia wskazująca na potrzebę zapewnienia „wielkiej harmonii w różnorodności" między ludźmi i narodami, co powinno obejmować wszystkich i nie wykluczać nikogo.
Nic więc dziwnego, że Chiny Ludowe deklarują niezmiennie, iż nigdy nie będą dążyć do hegemonizmu. Zaś w czasach nowożytnych i współczesnych, także naszych, w lansowaniu i w

urzeczywistnianiu Inicjatywy istotne znaczenie ma odwoływanie się do marksizmu dostosowanego do specyfiki chińskiej oraz, zapewne, do ewolucji sytuacji światowej. Ważny jest także współczesny chiński kontekst krajowy oraz jego ramy polityczne, społeczne i gospodarcze, w których plasuje się Inicjatywa. Że wspomnę jedynie o 2 programach stulecia, z których pierwszy został pomyślnie urzeczywistniony w 2021 r., a drugi (zbudowanie bardzo nowoczesnego socjalistycznego państwa chińskiego do roku 2049) jest w trakcie dynamicznej realizacji, o urzeczywistnianiu wielkiego Marzenia Chińskiego, o zjednoczeniu Tajwanu z Macierzą itp.

Stosowne formuły dotyczące Inicjatywy zostały już zapisane w Statucie KPCh i w Konstytucji ChRL (oraz w wielu dokumentach ONZ i innych organizacji międzynarodowych). Znamienne, że prezydent Xi zgłosił i promuje ją w okresie dynamicznego rozwoju społeczno-gospodarczego w ChRL z ostatniego dziesięciolecia – czyli w Nowej Erze i na Nowej Drodze socjalizmu o specyfice chińskiej; również w dziesięcioleciu bezprecedensowego dynamizowania polityki zagranicznej KPCh i ChRL oraz modernizowania, rozszerzania i usprawniania sławetnej strategii „otwarcia na świat", zainicjowanej przez przewodniczącego Deng Xiaopinga pod koniec lat 70-tych XX wieku.

Inicjatywa jest więc jednym z najmocniejszych filarów tejże strategii globalnej – obok chińskich wysiłków zmierzających do utworzenia wielobiegunowego Nowego Sprawiedliwego Ładu Międzynarodowego, bowiem obecny, neoliberalny „Nieład Międzynarodowy" jest coraz bardziej szkodliwy i niebezpieczny. Co więcej, tragiczne doświadczenia praktyczne dowodzą, iż neoliberałowie nie są w stanie wypracować i wdrożyć efektywnego, obiektywnego i niestronniczego ładu międzynarodowego. Jedyne, co mogą zrobić to zaaplikowanie ludzkości kolejnej wersji systemu neoliberalnego o bardzo zaostrzonym charakterze eksploatatorskim. Neoliberałowie zapragną odrobić olbrzymie straty, jakie ponieśli wskutek wielorakich kryzysów, które sami wywołali. Model neoliberalny jest synonimem wyzysku i okrutnej śmierci, zaś Inicjatywa chińska uosabia partnerską współpracę i lepsze życie.

Co więcej, Inicjatywa chińska zdoła zapewnić sprawiedliwy, pokojowy, partnerski i racjonalny Ład oraz będzie służyć także zwalczaniu innych groźnych przejawów i zjawisk: jednobiegunowości, hegemonizmu, nawrotu do „zimnej wojny", agresywności zachodniej, ponownego dążenia do panowania nad światem, poniewierania godności ludzkiej itp. Ponadto, Inicjatywa plasuje się w kontekście innych wielkich przedsięwzięć chińskich i sojuszniczych, jak np.: BRICS, Szanghajska Organizacja Współpracy, B&RI (nowy szlak jedwabny), G16+1 i in. oraz porozumień o partnerstwie strategicznym z 79 państwami i z trzema liczącymi się organizacjami międzynarodowymi - UE, ASEAN i UA (Unia Afrykańska). Obserwuję ważny i pozytywny efekt „sprzężenia zwrotnego" pomiędzy ową Inicjatywą a resztą jej nowatorskiego kontekstu międzynarodowego made in China, taki mianowicie, że Inicjatywa wspiera ów kontekst, a tenże pomaga Inicjatywie.

W okresie od 1949 r. (proklamowanie ChRL), przywódcy chińscy z tzw. „pięciu pokoleń" wnieśli cenny i oryginalny wkład do stopniowego kreowania i budowania fundamentów Inicjatywy. I tak, Mao Zedong przyczynił się walnie do wypracowania pięciu zasad pokojowego współistnienia; Deng Xiaoping lansował konieczność łączenia kategorii pokoju i rozwoju, proponując początkowo sławetną koncepcję kamuflowania potencjału (siły) Chin oraz wyczekiwania na odpowiedni moment, aby to ujawnić (w wersji angielskiej koncepcja ta brzmiała następująco: „hide our strength and bide our time").

Później jednak Chiny odstąpiły od tej koncepcji, wkraczając na drogę bezprecedensowej aktywności i otwartości na licznych płaszczyznach areny światowej („China's Global Activism").

Jiang Zemin przedstawił „Nową koncepcję bezpieczeństwa międzynarodowego" eksponując, w szczególności, potrzebę wzajemnego zaufania, wzajemnych korzyści oraz równości i owocnej współpracy. Hu Jintao zgłosił propozycję tworzenia „harmonijnego świata". Z kolei, Xi Jinping, obecny najwyższy przywódca KPCh i ChRL, już 10 lat pracuje niestrudzenie nad doskonaleniem i nad promowaniem analizowanej Inicjatywy w kontekście dążenia Państwa Środka do modernizacji i do tworzenia nowego typu stosunków międzynarodowych, usprawnienia ich zarządzania, zapewnienia trwałego pokoju i niezawodnego bezpieczeństwa, rozwijania wzajemnie korzystnej współpracy, wdrażania norm zielonego rozwoju, niedopuszczenia do nowej „gorącej czy zimnej wojny", poszanowania równości poszczególnych kultur i cywilizacji itd.

Uzasadnienie merytoryczne

Z powyższych rozważań wynika zasadnicza różnica, wręcz przeciwieństwo, pomiędzy ww. chińską wersją Nowego Ładu Międzynarodowego, którego nieodłączną częścią ma być również urzeczywistnienie Inicjatywy a neoliberalną odmianą „Ładu" lansowaną przez jej autorów i popieraną przez neo konserwatystów, przez neo malthusianistów, czy też przez różne tajemne instytucje wielkiego kapitału, jak np. masoneria, militaryści, hegemoniści, zwolennicy Hard Power i zachowania globalnej dominacji „sił starego" nad nowym.
Tymczasem liczni zwolennicy i promotorzy Inicjatywy, szczególnie prezydent Xi Jinping traktują ludzkość jako jedną wielką rodzinę, rozumują i postępują w kategoriach globalnych i całościowych oraz czynią wszystko, co w ich mocy dla dobra człowieczeństwa i dla lepszej wspólnej przyszłości. Bez wątpienia, Inicjatywa stanowi integralną część systemu socjalizmu o specyfice chińskiej w Nowej Erze i na Nowej Drodze rozwoju, i to niezależnie od niebywałych trudności i komplikacji globalnych. Ich głównym symptomem jest, np., coraz większa współzależność gospodarcza, z jednej strony, oraz intensyfikacja rozbieżności politycznych pomiędzy narodami i państwami świata, z drugiej strony.
Świadectwem tego niech będą wielorakie wysiłki Chińczyków i ich sprzymierzeńców w zakresie zwalczania pandemii Covid-19, niwelowania skutków rozlicznych kryzysów światowych i dążenia do odnowy gospodarczo-społecznej naszej cywilizacji (tzw. economic and social recovery). Zasadniczym celem jest także zapewnienie, mimo wszystko, zrównoważonego i zielonego rozwoju świata oraz harmonijnego współistnienia pomiędzy człowiekiem a przyrodą. Kryterium jedności cywilizacji i potrzeb wszystkich obywateli Ziemi jest chyba najważniejszą cechą znamionującą charakter, właściwości, treści i przeznaczenie Inicjatywy. Jej inne cechy można określić jako unikalną symbiozę idealizmu teoretycznego i pragmatycznej praktyki oraz jako przeciwieństwo woli i determinacji politycznej socjalizmu chińskiego w odróżnieniu od impotencji i arogancji neoliberalizmu i neokapitalizmu zachodniego. W tym sensie Inicjatywa, jak też cała nowatorska polityka zagraniczna Chin i ich sprzymierzeńców ma zdecydowaną przewagę, także moralną, nad zwolennikami staroci neoliberalnych. W tym przeczuciu, przedstawiam poniżej najważniejsze i najaktualniejsze dane dotyczące katastrofalnego „spadku" neoliberalnego, który sprawia, iż ratunkowe znaczenie Inicjatywy we współczesnej zapaści w sytuacji międzynarodowej jest jeszcze ważniejsze dla ludzkości (niż np. 10 lat temu). Rychłe urzeczywistnienie Inicjatywy przyczyniłoby się do złagodzenia czy wręcz do zlikwidowania szokujących negatywów owego „spadku" neoliberalnego.
Najpierw o nasilonej konfrontacji ideologiczno-politycznej: generalnie rzecz ujmując, w sferze ideologicznej stanowi ona frontalne zderzenie pomiędzy socjalizmem o specyfice chińskiej a

zachodnim (szczególnie amerykańskim i anglosaskim) neokapitalizmem o specyfice neoliberalnej. Strona zachodnia intensyfikuje bezpardonowo tę konfrontację w dążeniu do hamowania socjalistycznego rozwoju Chin w Nowej Erze i na Nowej Drodze. Natomiast Strona chińska dysponuje obfitą, niepodważalną oraz innowacyjną aczkolwiek starożytno-nowożytną skarbnicą ideologiczną – od konfucjanizmu i całej pradawnej filozofii poczynając, poprzez marksizm elastycznie dostosowany do uwarunkowań chińskich, aż po teorie kolejnych najwyższych przywódców chińskich z 5 pokoleń. Ponadto, pracowici jak mrówki Chińczycy korzystają skrzętnie i perfekcyjnie z pozytywnych teorii i praktycznych doświadczeń zagranicznych dających się zastosować w trwającym od 1949 r. procesie budownictwa socjalistycznego, nie ulegają wzmożonej presji ze strony neoliberalizmu i nie popełniają kardynalnych błędów innych.
Natomiast neokapitalizm i neoliberalizm nie dysponują od dawien dawna jednorodną i nowoczesną materią ideologiczną, w związku z czym panuje chaos oraz dezorientacja teoretyczna i programowa. Sam jeden Milton Friedman i jego Chicago boys, a nawet John Maynard Keynes czy inni nadworni, sztandarowi „myśliciele" neoliberalni – to jeszcze za mało, aby uporać się z agonią neokapitalizmu i neoliberalizmu, promować wzorce zachodnie i militarystyczne, powstrzymać bunty społeczne oraz wskazać obywatelom jakie takie perspektywy „rozwoju". Dlatego też marna przyszłość obydwu tych ww. formacji jest dość łatwa do przewidzenia.
Z kolei, dramatycznym przejawem konfrontacji politycznej jest niepotykane od dawna pogorszenie sytuacji i groźny wzrost napięcia w stosunkach politycznych między Wschodem i Zachodem. Zrywane są stosunki dyplomatyczne i konsularne, spada wolumen wymiany turystycznej i kulturalnej itp. Doszło nawet do tego, że strony nie potrafią już normalnie rozmawiać i negocjować pomiędzy sobą, co powoduje żywiołowy wręcz lawinowy rozwój wydarzeń i czynników wojennogennych. W. Zelensky i inni kraczą o możliwości wybuchu III wojny światowej (nuklearnej)? Po okresie względnej stabilizacji i poprawy stosunków oraz ożywienia kontaktów w niedawnym okresie obamizmu i trumpizmu, następuje obecnie (w czasach bidenizmu) niespotykany, od historycznych i przełomowych wizyt nixonowsko-kissingerowskich w Chinach Ludowych, dyplomacji ping-pongowej itp., okres ich znacznego ochłodzenia, wręcz zlodowacenia oraz znacznej intensyfikacji agresywności, prowokacji i wścieklizny antychińskiej ze strony zachodniej.
Po kompromitacjach koreańskich, wietnamskich, afgańskich i in., USA zakładają sobie „kolonie" np. w Europie Środkowo-Wschodniej (ostatnio na Ukrainie) oraz bazy i przyczółki na Dalekim Wschodzie, a także na Południowym Pacyfiku. I znów winę za to ponoszą te koła neoliberalne i siły wielkiego kapitału, które dążą do hegemonizmu, do panowania (dominacji) nad światem i nad stroną przeciwną, a także do przywrócenia już niemożliwej jednobiegunowości w układzie sił na arenie międzynarodowej, do eksportu kanonów neoliberalizmu, stosują przy tym „wypróbowaną" już dawien dawno metodologię Hard Power (instrumenty siłowe) i szantażu polityczno-medialno-gospodarczego.
Globalne dramaty społeczno-demograficzne są chyba najbardziej karygodną kategorią i antyludzkim wynikiem polityki i praktyki neoliberalizmu. Wystarczy podać najważniejsze aktualne i przerażające dane oraz wskaźniki makro, które nie wymagają komentarza i mówią same za siebie. Na ponad 8 mld obywateli Ziemi, głodujących jest 828 mln, z czego 424 mln ludzi wegetuje w warunkach skrajnego ubóstwa; ponad 25.000 dzieci umiera codzienne z powodu niedożywienia i chorób; liczba ludzi bez dostępu do czystej wody - 774 mln i 4 mld (!) spragnionych z powodu suszy i ostrego braku jakiejkolwiek wody; bezrobotnych jest - 208 mln;

bezdomnych - 150 mln i wypędzonych z domostw, głównie wskutek wojen (tzw. displaced people) - ponad 100 mln; uchodźców - 32,5 mln; analfabetów - 174 mln wśród dorosłych; zmarłych wskutek Covid 19 - 6,8 mln; powyższe dane ulegają ciągłemu wzrostowi wskutek wielorakich kryzysów trapiących współczesną cywilizację.
Wielki kryzys gospodarczo-finansowy: jest to już trzeci kryzys tego rodzaju w XX i XXI wieku. Zakłócił on i powstrzymał w miarę spokojny, choć nie całkiem normalny, bieg ewolucji, boć nie rozwoju, gospodarstwa światowego w naszych czasach. Pogłębiła się przepaść pomiędzy „biednym Południem a bogatą Północą". Wszelkie globalne wskaźniki makro dotyczące owej ewolucji gospodarczej uległy drastycznemu obniżeniu i trudnemu, czasem wręcz niemożliwemu do naprawienia, zakłóceniu. Klasycznym przykładem tego niech będzie sławetne przerwanie „łańcuchów" dostaw zaopatrzeniowych. Cierpi na tym produkcja i usługi w skali globalnej, regionalnej i krajowej powodując dalsze spadki w wytwarzaniu wyrobów, upadłości przedsiębiorstw, zwolnienia pracowników, obniżanie notowań giełdowych oraz pogarszanie efektów kryzysowych.
Specjaliści prognozują nadchodzące dziesięciolecie niskiego wzrostu gospodarki światowej. Rzeczywiście, przyszłość gospodarstwa i finansów światowych rysuje mi się w bardzo ciemnych barwach – najbardziej cierpią kraje rozwijające się (z wyjątkiem Chin), aczkolwiek mam cichą nadzieję, iż prężna i nowoczesna gospodarka chińska, wielkie rozmiary rynku, wykorzystanie zdobyczy nauki i techniki, modernizacyjne inwestycje krajowe i zagraniczne oraz realizacja programów Inicjatywy, B&RI, BRICS i in. mogą przyczynić się do regeneracji oraz do postawienia gospodarstwa i finansów światowych na solidnych torach w miarę normalnego rozwoju – bez negatywnego oddziaływania wzorców i metod neoliberalnych.
Także w tym przypadku (ekonomiczno-finansowym) wskaźniki makro są nader niekorzystne. Podaję niniejszym najważniejsze i najbardziej wymowne spośród nich: łączna wartość ŚPB (Światowego Produktu Brutto) w roku 2022 wyniosła 104 bln USD; prognozowana na rok 2023 stopa wzrostu gospodarki światowej = 2,9% (jest to co najmniej o połowę za mało w stosunku do potrzeb); ONZ przewiduje natomiast jeszcze niższy wskaźnik = 1,9% i 1,4% w USA; globalna inflacja = 6,6%; łączna rekordowa (w 2021 r.) suma zadłużenia (długi: państw, przedsiębiorstw, osób prywatnych, gospodarstw domowych oraz długi ukryte) wyniosła w owym roku 303 bln USD, czyli 247% ówczesnego ŚPB (!) (nota bene: są to kwoty niemożliwe do spłacenia w dającym się przewidzieć okresie czasu); pogłębia się przepaść między bogatymi i biednymi w zakresie PKB per capita (w kategoriach PPP - Purchasing Power Parity); pierwsze miejsce zajmuje Qatar - 128.647 USD, a ostatnie Burundi - tylko 865 USD; wartość obrotów handlu światowego w roku 2022 wyniosła 32 bln USD (wzrost o 3,5% w stosunku do roku poprzedniego), ale na rok 2023 prognozuje się spadek tej wartości do 1%; liczba turystów w skali światowej wyniosła (w roku 2022) 900 mln osób (wzrost o 60%), ale i tak jest to znacznie mniej niż w czasie przed pandemią. Na rok 2023 prognozuje się wzrost liczby zbiedniałych turystów na świecie zaledwie o 30%.
Katastrofa środowiskowo-ekologiczna: z roku na rok, a nieomalże już z dnia na dzień, pogarsza się sytuacja ekologiczna na świecie. Nie funkcjonuje prawidłowo i efektywnie ochrona środowiska naturalnego człowieka oraz innych istot żywych w skali globalnej, regionalnej i w poszczególnych krajach. Gorączkowy pościg neoliberałów i wielkiego kapitału za zyskami prowadzi do rabunkowej gospodarki naturalnymi zasobami Ziemi oraz do zatruwania powietrza, wody i gleby oraz całego środowiska naturalnego. Dość liczne konferencje i konwencje w sprawach ekologicznych, z reguły kończą się na gadaniu i na pisaniu, co znana aktywistka ekologiczna, Greta Thunberg, określa dosadnie mianem „bla,bla,bla…". Nadal brakuje

skutecznego systemu ochrony środowiska naturalnego w skali globalnej, kontynentalnej, regionalnej oraz w licznych krajach. A przecież zatruwanie środowiska naturalnego nie zna granic!

Globalizacja lekceważenia w tych kwestii jest przerażająca. Dopiero teraz, w panikarskich nastrojach, mówi się o zielonej gospodarce i o zielonej energii, ale droga do praktycznej realizacji pomysłów w skali globalnej jest jeszcze bardzo, ale to bardzo daleka. Tymczasem nasilają się wszędzie i bez przerwy klęski żywiołowe powodowane przez ocieplenie atmosfery ziemskiej (zwane teraz eufemistycznie „climate change") i wód oceanicznych (powodzie, susze, tajfuny, trzęsienia ziemi, wybuchy wulkaniczne, epidemie, pożary itp.) generujące ogromne straty ludzkie, gospodarcze i finansowe. Same koszty leczenia obywateli cierpiących wskutek zatrucia powietrza, wody czy żywności sięgają setek miliardów dolarów corocznie. Np. MOZ szacuje, że corocznie 6,5 - 7.0 mln obywateli Ziemi umiera wskutek chorób powodowanych przez zatrute powietrze (szczególnie przez raka płuc).

A oto najważniejsze dane ilustrujące sytuację globalną w materii ekologicznej: 1. Zatruwanie powietrza: również z danych MOZ wynika, że 90% - 99 % (!) ogółu mieszkańców całej Ziemi oddycha zanieczyszczonym powietrzem. 2. Zanieczyszczanie wód oceanicznych i śródlądowych: wody zajmują 70% obszarów naszej planety; ale tylko 2,5% - to czysta woda a mniej niż 1% wody dostępny jest dla ludności. Prawie 370 mln ludzi spożywa zanieczyszczoną wodę, w wyniku czego 368 mln osób umiera corocznie na biegunkę; a wskutek zanieczyszczenia oceanów ginie corocznie ponad 1 mln ptactwa wodnego. Aż 80% ścieków przemysłowych i domowych kierowanych jest do środowiska naturalnego. 3. Degradacja gleby: zatrucie gleby (soil pollution) obejmuje już obecnie aż 2 mld ha czyli 25% terenów uprawnych; a 75% tych terenów w świecie ulega degradacji. Proces ten postępuje szybko i do 2050 r. wskaźnik degradacji osiągnie 90%. 28% lądów - to pustynie. Dość szybko dokonuje się pustynnienie (desertification) Ziemi. Zjawisko to dotyczy już 120.000 km kw. Z terenów tych będzie musiało wyemigrować 135 mln ludzi do roku 2045. Inna plaga makro nazywana jest mianem deforestacji, która obejmuje około 10 mln ha rocznie (dane FAO). Chodzi o rabunkową wycinkę i wypalanie lasów szczególnie tropikalnych w Amazonii, w Afryce Środkowej i w Indonezji („zielone płuca" Ziemi). Lasy są ważnymi przetwornikami dwutlenku węgla i producentami tlenu, tak więc deforestacja też wpływa ujemnie na zatruwanie powietrza.

Uwaga: biorąc pod uwagę wyżej opisaną katastrofalną sytuację globalną w trzech dziedzinach (gospodarczej, społecznej i ekologicznej) składających się na kategorię zrównoważonego rozwoju świata, obawiam się, iż urzeczywistnienie ONZ-owskiej Agendy 2030, dotyczącej właśnie zrównoważonego rozwoju na Ziemi, staje się mało prawdopodobne, wręcz niemożliwe do realizacji w wyznaczonym terminie. Jednocześnie w międzynarodowych rozważaniach ekologicznych coraz częściej wprowadza się jeszcze dwie kategorie: szkodliwości zatruwanego środowiska dla ludzi, czyli nadmiernego oświetlenia (light pollution) i hałasu (noise pollution). W tej złożonej sytuacji globalnej, na uznanie zasługuje przypadek Chin, w których przywiązuje się bardzo dużą wagę do kwestii ekologicznych („budowanie pięknych i zielonych Chin"), przez co mocarstwo to będzie zapewne jednym z nielicznych państw, które osiągną cele wynikające z ww. Agendy 2030.

Niebezpieczne zjawiska w sferze strategii i militaryzacji: na świecie tli się obecnie ponad 50 groźnych ognisk konfliktów zbrojnych i działań wojennych. Ewidentnymi trzema priorytetami w tej mierze są: 1. rosyjsko-amerykańsko-NATO-wska niepotrzebna wojna o Ukrainę (US proxy war on Ukraine, czyli wojna przez pełnomocników – tzn. przez wojska ukraińskie korzystające z uzbrojenia amerykańsko-NATO-wskiego; podobnie jak to kiedyś bywało w Afganistanie –

najpierw wojna antyrosyjska i później antyamerykańska prowadzona przez Talibów, a następnie wojna antytalibowa prowadzona przez US Army oraz przez wojska sojusznicze wobec niej. Skutek tego 20-to letniego wojowania jest taki, że Talibowie doszli do władzy w Afganistanie. Istnieje drastyczna różnica pomiędzy amerykańskim i chińskim podejściem do zakończenia wojny ukraińskiej. Bowiem USA dostarczają na Ukrainę (i na Tajwan) coraz więcej morderczych narzędzi wojny i śmierci; zaś ChRL proponuje rozwiązania w obronie pokoju i życia. Najnowszym dowodem tego jest przedstawiony przez Chiny 12-to punktowy plan zakończenia wojny o Ukrainę oraz wysiłki zmierzające do pokojowego zjednoczenia Tajwanu z Macierzą. 2. Prowokacje amerykańsko-japońsko-brytyjskie szczególnie wokół chińskiego Tajwanu, Sinkiangu czy Hongkongu, na Morzu Wschodnio- i Południowo-chińskim itp.; 3. Nieustający od dawien dawna krwawy konflikt na Bliskim Wschodzie, szczególnie palestyńsko-izraelski – z odgałęzieniem na Syrię, na Iran, na Jemen i nawet na Etiopię. Wszystko to razem powoduje drastyczny wzrost napięcia militarnego i politycznego w ww. regionach oraz na arenie międzynarodowej w ogólności, wywołuje nową II „zimną wojnę" i również, fragmentarycznie, „gorącą", co może doprowadzić do wybuchu III wojny światowej, o czym jest coraz głośniej.

USA/NATO intensyfikują coraz bardziej procesy militaryzacji stosunków międzynarodowych, rozpalają histerię wojenną, stymulują wyścig tradycyjnych i nowoczesnych zbrojeń (łącznie z kosmosem), preferują metody siłowe, uderzenia wyprzedzające i wojny hybrydowe, ingerują w sprawy wewnętrzne innych państw i – w sumie – zachowują się jak samozwańczy władcy, nadzorcy i dyktatorzy w sprawach globalnych. Strategia tego typu prowadzi donikąd, a - w istocie rzeczy – do niewyobrażalnej katastrofy cywilizacyjnej.

Casus ukraiński jest wymownym przykładem owej strategii USA/NATO. Ale obejmuje ona inne rozległe obszary na kuli ziemskiej - np. w Azji i na Południowo-Zachodnim Pacyfiku. Jest propozycja, popierana przez Japonię, utworzenia „azjatyckiego NATO". W pewnym sensie zalążek tego już istnieje w postaci ugrupowania militarnego AUKUS (Australia-United Kingdom-United States). Z kolei, niedawno władze Filipin wyraziły zgodę na przywrócenie (zlikwidowanych kiedyś) baz amerykańskich na terytorium tego kraju. Nie ustają prowokacje lotnictwa (US Air Force) i marynarki wojennej (US Navy) wobec Chin, szczególnie na Morzu Południowo-Chińskim, na wodach wokół Tajwanu traktowanego przez US jako odrębne państwo itp. Towarzyszą temu wielomiliardowe dostawy broni dla tej wyspy i liczne wizyty polityków amerykańskich tamże.

W tej sytuacji umacnia się sojusz i współpraca chińsko-rosyjska. Świadectwem tego była niedawna wizyta w Moskwie ministra Wang Yi, najwyższej rangi dyplomaty chińskiego oraz zapowiedź złożenia wizyty państwowej w Rosji przez prezydenta Xi Jinpinga. Ze zrozumiałych względów umacnia się również współpraca wojskowa w ramach Szanghajskiej Organizacji współpracy i BRICS. Np. niedawno odbyły się wspólne z RPA morskie ćwiczenia wojskowe na wodach otaczających to państwo. Doniosłym wydarzeniem w naszych czasach jest opublikowanie przez wadze ChRL (pod koniec lutego 2023 r.) „Dokumentu Koncepcyjnego Inicjatywy Bezpieczeństwa Globalnego" („The Global Security Concept Paper"). Ukazuje on, jakże odmienne od poczynań strategicznych i militarnych USA/NATO, perspektywy zapewnienia światu trwałego bezpieczeństwa, budzi nadzieję na powstrzymanie szaleństwa militarystycznego USA/NATO oraz na zagwarantowanie światu nowatorskiego niezawodnego systemu trwałego pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego. Spodziewane reakcje zainteresowanych państw na owe chińskie propozycje będą stanowiły rzeczywistą miarę ich polityki i preferencji pokojowo-rozwojowych lub wojenno-militarystycznych. Zobaczymy? (Ww.

Dokument w wersji angielskiej jest załącznikiem do niniejszego opracowania).
Konsekwencją globalnej militaryzacji, nawrotu amerykanizacji i histerii wojennej Zachodu jest intensyfikowanie wyścigu bardzo modernistycznych zbrojeń oraz drastyczne zwiększanie nakładów na siły zbrojne. W skali światowej wydatki tego rodzaju wyniosły (w 2022 r.) 2,113 bln USD, czyli 2,2% Światowego Produktu Brutto i nadal rosną w szybkim tempie. Np. budżet wojskowy USA w tymże roku wynosił 817 mld USA, czyli 3,2% PKB USA i 38% ogółu wydatków światowych na zbrojenia oraz został ustalony na 816,7 bln USD w roku 2023(!). Już w br. Kongres amerykański zatwierdził zwiększenie ww. budżetu o 45 mld USD (czyli o 8%). Związanie jest to niewątpliwie z olbrzymimi nakładami na zbrojenie Ukrainy, Tajwanu, Izraela, tzw. Wschodniej flanki NATO i innych państw. Nawet kraje, których nie stać na „luksus" tego rodzaju zbroją się na potęgę. Np. władze Polski zwiększyły ostatnio udział wydatków wojskowych do 4% PKB, co jest smutnym rekordem wśród pozostałych państw członkowskich NATO. Obecny wyścig zbrojeń, jak to zawsze bywało, stanowi przysłowiową „żyłę złota" i źródło bajońskich dochodów dla producentów i eksporterów narzędzi śmierci. W kontekście ww. danych statystycznych nasuwa mi się na myśl smutna ale konieczna refleksja: jakże inaczej wyglądałby nasz świat i jego społeczność, gdyby te olbrzymie środki na zbrojenia przeznaczyć na efektywny, pokojowy, bezpieczny, sprawiedliwy i zrównoważony rozwój naszej sponiewieranej cywilizacji?

Perspektywy realizacji

W świetle powyższej analizy bezprecedensowych zaniedbań i wyzwań spowodowanych na świecie przez siły neoliberalizmu i militaryzmu rysują się dwie oceny i wnioski natury makro: 1. Wyjściem z sytuacji byłoby położenie kresu obłędnej i groźnej polityce tych sił, co wydaje się, póki co, jeszcze mało prawdopodobne. Wręcz przeciwnie, oceniam, że owe siły będą intensyfikować swe wojownicze i agresywne poczynania regionalne i globalne, zwłaszcza z okresu bidenizmu; 2. Racjonalną pokojową i rozwojową alternatywą wobec ww. sił są poczynania, propozycje oraz programy chińskie i sojusznicze, jak np. analizowana Inicjatywa, Dokument ws. bezpieczeństwa globalnego, B&RI, działalność SOW i BRICS, Xiplomacy, a także wiele innych poczynań i instytucji służących trwałemu pokojowi, niezawodnemu bezpieczeństwu, zrównoważonemu rozwojowi, owocnej współpracy i dużo lepszej wspólnej przyszłości dla wszystkich. Konieczna jest także ogólnoświatowa odpowiednio wzmożona aktywność sił pacyfistycznych, antywojennych i prorozwojowych – póki nie jest jeszcze za późno!
Trzeba ponownie przyznać z całą szczerością, iż pomyślne wdrażanie Inicjatywy i Dokumentu w praktyce międzynarodowej nie będzie zadaniem łatwym i przyjemnym ale bardzo potrzebnym. Ocena ta wynika ze skali dramatycznego „spadku" pozostawionego przez anachroniczny neokapitalizm i neoliberalizm w całokształcie współczesnej ewolucji sytuacji międzynarodowej oraz z potencjalnych (możliwych) przyszłych konsekwencji owego „spadku". Ryzyko jest więc bardzo duże. Ale i możliwości także poważne. Doświadczenie historyczne wskazuje, że wielki kapitał, który poniósł ogromne straty wskutek I kryzysu światowego z przełomu lat 20-tych i 30-tych XX wieku, zdecydował się na wywołanie II wojny światowej (WW II) celem zakamuflowania strat i ich ewentualnego odrobienia. Dobrze wiemy, czym się to skończyło! Chciałbym wszelako mieć nadzieję, że „historia nie powtórzy się raz jeszcze" w związku z obecnymi kryzysami.
Destrukcja w stosunkach międzynarodowych, spowodowana przez siły wojny, hegemonizmu,

militaryzmu, ekspansji, tzw. sumy-zero, wyzysku itp. jest przerażająca. Podeptane zostały przez nie wszelkie normy humanizmu, dyplomacji, elegancji, wzajemnego zrozumienia i poszanowania, dialogu, racjonalnych negocjacji i korzystnej współpracy. W wielu przypadkach niektórzy politycy, dyplomaci, dziennikarze, publicyści a nawet uczeni i zwykli obywatele uciekają się do niewybrednych i obraźliwych wyzwisk czy epitetów. Szaleństwo propagandowe ogarnęło także tzw. hakerów i realizatorów cyber ataków oraz wojny hybrydowej. W takiej sytuacji niezbędne jest również przywrócenie normalnej ludzkiej atmosfery w stosunkach międzynarodowych.
W świetle przedstawionych dramatycznych negatywów i zaniedbań, jestem jednak umiarkowanym optymistą, jeśli chodzi pomyślną realizację Inicjatywy, Dokumentu ws. bezpieczeństwa globalnego i wielu innych przedsięwzięć oraz programów humanitarnych, pokojowych i prorozwojowych. Bowiem, w ostatecznym rozrachunku, dobro musi zwyciężyć nad złem, pokój nad wojną, demilitaryzacja nad militaryzacją a sprawiedliwość nad poniewieraniem ludzi i deptaniem ich godności człowieczej. Inicjatywa i Dokument odnoszą się do współczesności i do przyszłości świata zglobalizowanego w wysokim stopniu, do konieczności zapewnienia trwałego pokoju, do wprowadzenia równości państw i cywilizacji („nie ma cywilizacji lepszych i gorszych") oraz do niedopuszczenia do nowej „zimnej wojny" i do III wojny światowej. Ważne znaczenie ma fakt, że ChRL, jako wielkie mocarstwo, przechodzi współcześnie od statusu podmiotu korzystającego z korzyści globalizacyjnych do roli państwa wnoszącego możliwie największy wkład do pozytywnego rozwoju globalnego, tym bardziej, że państwa i narody świata są w coraz większym stopniu uzależnione od siebie.Dotyczy to ponad 200 państw i 2.500 różnych mniejszości etnicznych, jakie istnieją na świecie. Należy też rozwiązać odpowiednio takie kwestie makro, jak: bezpieczeństwo energetyczne, surowcowe i żywnościowe, właściwe kojarzenie spraw chińskich i innych z problemami globalnymi, poszanowanie interesów wszystkich państw i narodów oraz tworzenie systemu harmonijnych stosunków międzynarodowych.
W sumie, wszystkie koncepcje i światłe poczynania chińskie, szczególnie Xiplomacy, dotyczące wyprowadzenia ludzkości i całego świata z obecnej zapaści cywilizacyjnej oraz zapewnienia zdrowego rozwoju w przyszłości ukazują jedyną, jak dotąd, najważniejszą kompleksową i nowatorską jakość w stosunkach międzynarodowych oraz unikalną szansę przetrwania ludzkości i życia na Ziemi; szansę, która nie powinna być zmarnowana pod żadnym pozorem!

Sylwester Szafarz

Chiński Plan Pokojowy dla Ukrainy

1. Poszanowanie suwerenności wszystkich krajów. Należy ściśle przestrzegać prawa międzynarodowego, w tym celów i zasad Karty Narodów Zjednoczonych, a także skutecznie zagwarantować suwerenność, niezależność i integralność terytorialną wszystkich państw.

2. Porzucenie zimnowojennej mentalności. Bezpieczeństwo jednego państwa nie może odbywać się kosztem bezpieczeństwa innych państw, a bezpieczeństwa regionalnego nie można gwarantować poprzez wzmacnianie czy nawet rozszerzanie się bloków militarnych.
3. Wstrzymanie ognia i zakończenie walk. W wojnach i konfliktach zbrojnych nie ma zwycięzców. Wszystkie strony powinny zachować racjonalność i powściągliwość, unikać dalszego pogłębiania się kryzysu ukraińskiego i wymknięcia się go spod kontroli. Należy wspierać jak najszybsze wznowienie bezpośredniego dialogu między Rosją a Ukrainą, stopniowo dążyć do deeskalacji i złagodzenia sytuacji oraz ostatecznie do osiągnięcia całkowitego zawieszenia broni.
4. Rozpoczęcie rozmów pokojowych. Dialog i negocjacje to jedyne realne wyjście z kryzysu ukraińskiego. Chiny są gotowe do dalszego odgrywania konstruktywnej roli w tym zakresie.
5. Rozwiązanie kryzysu humanitarnego. Należy zachęcać i wspierać wszelkie działania sprzyjające złagodzeniu kryzysu humanitarnego a także wspierać koordynacyjną rolę Organizacji Narodów Zjednoczonych w niesieniu pomocy humanitarnej na obszarach objętych konfliktem.
6. Ochrona ludności cywilnej i jeńców wojennych. Strony konfliktu powinny ściśle przestrzegać międzynarodowego prawa humanitarnego i powstrzymać się od ataków na cywilów oraz obiekty cywilne. Chiny popierają wymianę jeńców wojennych między Rosją a Ukrainą i wszystkie strony powinny stworzyć ku temu korzystne warunki.
7. Utrzymanie bezpieczeństwa elektrowni jądrowych. Należy sprzeciwiać się atakom militarnym na pokojowe obiekty jądrowe, takie jak elektrownie jądrowe. Wzywamy wszystkie strony do przestrzegania konwencji o ochronie bezpieczeństwa jądrowego i innych przepisów międzynarodowych oraz do zdecydowanego unikania wystąpienia wypadków jądrowych spowodowanych przez człowieka. Należy wspierać konstruktywną rolę Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej w zapewnieniu bezpieczeństwa pokojowym obiektom jądrowym.
8. Zmniejszenie strategicznego ryzyka. Należy zapobiegać rozprzestrzenianiu się broni jądrowej i uniknąć wybuchu kryzysu nuklearnego. Sprzeciwiamy się badaniom i stosowaniu broni biologicznej i chemicznej przez jakikolwiek kraj, w jakichkolwiek okolicznościach.
9. Zagwarantowanie transportu zboża. Zaproponowana przez Chiny międzynarodowa inicjatywa współpracy w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego stanowi rozwiązanie światowego kryzysu żywnościowego.
10. Stop jednostronnym sankcjom. Jednostronne sankcje i skrajne naciski nie tylko nie rozwiązują problemów, ale stwarzają nowe. Należy sprzeciwiać się jakimkolwiek jednostronnie nakładanym sankcjom, które nie zostały zatwierdzone przez Radę Bezpieczeństwa ONZ. Niektóre kraje powinny zaprzestać nadużywania jednostronnych sankcji wobec innych krajów. Należy odgrywać konstruktywną rolę w ochładzaniu kryzysu na Ukrainie i stwarzać warunki dla krajów rozwijających się do rozwoju ich gospodarek i poprawy warunków życia ludzi.
11. Zapewnienie stabilności łańcucha przemysłowych i łańcucha dostaw. Wszystkie strony powinny rzetelnie chronić istniejący światowy system gospodarczy i przeciwstawiać się upolitycznieniu, instrumentalizacji i militaryzacji gospodarki światowej.
12. Wsparcie powojennej odbudowy. Społeczność międzynarodowa powinna podjąć działania wspierające powojenną odbudowę na obszarach objętych konfliktem. Chiny są gotowe do udzielenia pomocy i odgrywania konstruktywnej roli w tym zakresie.

The Global Security Initiative
Concept Paper

I. Background

The issue of security bears on the well-being of people of all countries, the lofty cause of world peace and development, and the future of humanity.
Today, our world, our times and history are changing in ways like never before, and the international community is confronted with multiple risks and challenges rarely seen before. Regional security hotspots keep flaring up, local conflicts and turbulence occur frequently, the COVID-19 pandemic persists, unilateralism and protectionism have risen significantly, and traditional and non-traditional security threats are entwined. The deficits in peace, development, security and governance are growing, and the world is once again at a crossroads in history. This is an era rife with challenges. It is also one brimming with hope. We are convinced that the historical trends of peace, development and win-win cooperation are unstoppable. Upholding world peace and security and promoting global development and prosperity should be the common pursuit of all countries. Chinese President Xi Jinping has proposed the Global Security Initiative (GSI), calling on countries to adapt to the profoundly changing international landscape in the spirit of solidarity, and address the complex and intertwined security challenges with a win-win mindset. The GSI aims to eliminate the root causes of international conflicts, improve global security governance, encourage joint international efforts to bring more stability and certainty to a volatile and changing era, and promote durable peace and development in the world.

II. Core concepts and principles

1. Stay committed to the vision of common, comprehensive, cooperative and sustainable security. In 2014, President Xi Jinping initiated a new vision for common, comprehensive, cooperative and sustainable security, which has been widely recognized and supported by the international community. The essence of this new vision of security is to advocate a concept of common security, respecting and safeguarding the security of every country; a holistic approach, maintaining security in both traditional and non-traditional domains and enhancing security governance in a coordinated way; a commitment to cooperation, bringing about security through political dialogue and peaceful negotiation; and pursuit of sustainable security, resolving conflicts through development and eliminating the breeding ground for insecurity. We believe security will only be firmly established and sustainable when it is underpinned by morality, justice and the right ideas.
2. Stay committed to respecting the sovereignty and territorial integrity of all countries. Sovereign equality and non-interference in internal affairs are basic principles of international law and the most fundamental norms governing contemporary international relations. We believe all countries, big or small, strong or weak, rich or poor, are equal members of the

international community. Their internal affairs brook no external interference, their sovereignty and dignity must be respected, and their right to independently choose social systems and development paths must be upheld. Sovereign independence and equality must be upheld, and efforts should be made for all countries to enjoy equality in terms of rights, rules and opportunities.

3. Stay committed to abiding by the purposes and principles of the UN Charter. The purposes and principles of the UN Charter embody the deep reflection by people around the world on the bitter lessons of the two world wars. They are humanity's institutional design for collective security and lasting peace. The various confrontations and injustices in the world today did not occur because the purposes and principles of the UN Charter are outdated, but because they are not effectively maintained and implemented. We call on all countries to practice true multilateralism; firmly uphold the international system with the UN at its core, the international order underpinned by international law and the basic norms of international relations underpinned by the UN Charter; and uphold the authority of the UN and its status as the main platform for global security governance. The Cold War mentality, unilateralism, bloc confrontation and hegemonism contradict the spirit of the UN Charter and must be resisted and rejected.

4. Stay committed to taking the legitimate security concerns of all countries seriously. Humanity is an indivisible security community. Security of one country should not come at the expense of that of others. We believe all countries are equal in terms of security interests. The legitimate and reasonable security concerns of all countries should be taken seriously and addressed properly, not persistently ignored or systemically challenged. Any country, while pursuing its own security, should take into account the reasonable security concerns of others. We uphold the principle of indivisible security, advocating the indivisibility between individual security and common security, between traditional security and non-traditional security, between security rights and security obligations, and between security and development. There should be a balanced, effective and sustainable security architecture, so as to realize universal security and common security.

5. Stay committed to peacefully resolving differences and disputes between countries through dialogue and consultation. War and sanctions are no fundamental solution to disputes; only dialogue and consultation are effective in resolving differences. We call on countries to strengthen strategic communication, enhance mutual security confidence, diffuse tensions, manage differences and eliminate the root causes of crises. Major countries must uphold justice, fulfill their due responsibilities, support consultation on an equal footing, and facilitate talks for peace, play good offices and mediate in light of the needs and will of the countries concerned. The international community should support all efforts conducive to the peaceful settlement of crises, and encourage conflicting parties to build trust, settle disputes and promote security through dialogue. Abusing unilateral sanctions and long-arm jurisdiction does not solve a problem, but only creates more difficulties and complications.

6. Stay committed to maintaining security in both traditional and non-traditional domains. In today's world, both the intension and extension of security are broadening. Security is more interconnected, transnational and diverse. Traditional and non-traditional security threats have become intertwined. We encourage all countries to practice the principles of extensive consultation, joint contribution and shared benefits in global governance, and work together to address regional disputes and global challenges such as terrorism, climate change, cybersecurity and biosecurity. There should be concerted efforts to explore multiple channels,

develop a holistic solution, and improve relevant rules, so as to find sustainable solutions, promote global security governance and prevent and resolve security challenges.
These six commitments are interlinked and mutually reinforcing, and are an organic whole of dialectical unity. Among them, the vision of common, comprehensive, cooperative and sustainable security provides conceptual guidance; respecting the sovereignty and territorial integrity of all countries is the basic premise; abiding by the purposes and principles of the UN Charter is a primary benchmark; taking the legitimate security concerns of all countries seriously is an important principle, peacefully resolving differences and disputes between countries through dialogue and consultation is a must choice; and maintaining security in both traditional and non-traditional domains is an inherent requirement.

III. Priorities of cooperation

It is our common aspiration to achieve lasting world peace, so that all countries can enjoy a peaceful and stable external environment and their people can live a happy life with their rights fully guaranteed. Like passengers aboard the same ship, countries need to work in solidarity to foster a community of shared security for mankind and build a world that is free from fear and enjoys universal security.
To realize these visions, China is ready to conduct bilateral and multilateral security cooperation with all countries and international and regional organizations under the framework of the Global Security Initiative, and actively promote coordination of security concepts and convergence of interests. China calls on all parties to carry out single or multiple cooperation in aspects including but not limited to the following ones, so as to pursue mutual learning and complementarity and to jointly promote world peace and tranquility:

1. Actively participate in formulating a New Agenda for Peace and other proposals put forth in Our Common Agenda by the UN Secretary-General. Support UN efforts to enhance conflict prevention and fully harness the peace-building architecture to assist post-conflict states in peace-building. Further leverage the Secretary-General's Peace and Security Sub-Fund of the China-UN Peace and Development Trust Fund and support a bigger UN role in global security affairs.
Support the UN in enhancing capacity for implementing its peacekeeping mandate, uphold the three principles of "consent of the parties, impartiality, and non-use of force except in self-defense and defense of the mandate" for peacekeeping operations, prioritize political solutions, and take a holistic approach to address both symptoms and root causes. Provide peacekeeping operations with adequate resources. Support the provision of sufficient, predictable and sustainable financial assistance to the African Union (AU) for it to carry out autonomous peacekeeping operations.
2. Promote coordination and sound interaction among major countries and build a major country relationship featuring peaceful coexistence, overall stability and balanced development. Major countries shoulder particularly important responsibilities of maintaining international peace and security. Call on major countries to lead by example in honoring equality, good faith, cooperation and the rule of law, and in complying with the UN Charter and international law. Adhere to mutual respect, peaceful coexistence and win-win cooperation, stick to the bottom line of no conflict and no confrontation, seek common ground while reserving differences, and manage differences.

3. Firmly uphold the consensus that “a nuclear war cannot be won and must never be fought”. Comply with the joint statement on preventing nuclear war and avoiding arms races issued by leaders of the five nuclear-weapon states in January 2022. Strengthen dialogue and cooperation among nuclear-weapon states to reduce the risk of nuclear war. Safeguard the international nuclear non-proliferation regime based on the Treaty on the Non-proliferation of Nuclear Weapons (NPT) and actively support the efforts of countries in relevant regions to establish nuclear-weapon-free zones. Promote international cooperation on nuclear security, so as to build a fair, collaborative and mutually beneficial international nuclear security system.
4. Fully implement the resolution of Promoting International Cooperation on Peaceful Uses in the Context of International Security adopted by the 76th session of the UN General Assembly. Carry out cooperation under such frameworks as the UN Security Council’s 1540 Committee, the Chemical Weapons Convention (CWC) and the Biological Weapons Convention (BWC), promote complete prohibition and thorough destruction of weapons of mass destruction, and build up the capacity of all countries in areas including non-proliferation export control, biosecurity and protection against chemical weapons.
Support the process of global conventional arms control. Support cooperation among China, Africa and Europe on small arms and light weapons control under the premise of respecting the will of Africa. Support the implementation of the initiative of Silencing the Guns in Africa. Actively carry out international cooperation and assistance on humanitarian demining and provide help to affected countries as much as one’s ability permits.
5. Promote political settlement of international and regional hotspot issues. Encourage the countries concerned to overcome differences and resolve hotspots through candid dialogue and communication. Support the international community in constructively participating in the political settlement of hotspots, under the premise of non-interference in internal affairs, mainly through the means of facilitating peace talks, with fairness and practicality as the main attitude, and mainly following the approach of addressing both symptoms and root causes. Support political settlement of hotspot issues such as the Ukraine crisis through dialogue and negotiation.
6. Support and improve the ASEAN-centered regional security cooperation mechanism and architecture, and adhere to the ASEAN way of consensus-building and accommodating each other’s comfort level to further strengthen security dialogue and cooperation among regional countries. Support efforts to promote cooperation in non-traditional security areas under the framework of Lancang-Mekong Cooperation (LMC), implement relevant cooperation projects under the LMC Special Fund, and strive to foster a pilot zone for GSI to jointly safeguard regional peace and stability.
7. Implement the five-point proposal on realizing peace and stability in the Middle East, including advocating mutual respect, upholding equity and justice, realizing non-proliferation, jointly fostering collective security, and accelerating development cooperation, so as to jointly establish a new security framework in the Middle East. Support the positive momentum and the efforts of Middle East countries to strengthen dialogue and improve their relations, accommodate the reasonable security concerns of all parties, strengthen the internal forces of safeguarding regional security, and support the League of Arab States (LAS) and other regional organizations in playing a constructive role in this regard. The international community should take practical steps to advance the two-state solution to the Palestinian question, and convene a larger, more authoritative and more influential international peace conference, so as to achieve a just solution to the Palestinian question at an early date.

8. Support the efforts of African countries, the AU and sub-regional organizations to resolve regional conflicts, fight terrorism and safeguard maritime security, call on the international community to provide financial and technical support to Africa-led counter-terrorism operations, and support African countries in strengthening their ability to safeguard peace independently. Support addressing African problems in the African way, and promote peaceful settlement of hotspots in the Horn of Africa, the Sahel, the Great Lakes region and other areas. Actively implement the Outlook on Peace and Development in the Horn of Africa, promote the institutionalization of the China-Horn of Africa Peace, Governance and Development Conference, and work actively to launch pilot projects of cooperation.
9. Support Latin American and Caribbean countries in actively fulfilling commitments stated in the Proclamation of Latin America and the Caribbean as a Zone of Peace, and support the Community of Latin American and Caribbean States and other regional and sub-regional organizations in playing an active role in upholding regional peace and security and properly handling regional hotspots.
10. Pay high attention to the special situation and legitimate concerns of Pacific island countries in regard to climate change, natural disasters and public health, support the efforts of Pacific island countries to address global challenges, and support island countries in implementing the 2050 Strategy for the Blue Pacific Continent. Increase the provision of materials, funds and talents to help island countries improve their ability to deal with non-traditional security threats.
11. Strengthen maritime dialogue and exchange and practical cooperation, properly handle maritime differences, and work together to tackle transnational crimes at sea including piracy and armed robbery, so as to jointly safeguard maritime peace and tranquility and sea lane security. Call on upstream and downstream countries along trans-boundary rivers to actively engage in international cooperation, resolve relevant disputes through dialogue and consultation, ensure the safety of shipping on trans-boundary rivers, rationally utilize and protect water resources, and protect the ecological environment of trans-boundary rivers.
12. Strengthen the UN’s role as the central coordinator in the global fight against terrorism, support the international community in fully implementing the UN General Assembly and Security Council counter-terrorism resolutions and the UN Global Counter-Terrorism Strategy, and jointly crack down on all terrorist organizations and individuals designated by the Security Council. Channel more global counter-terrorism resources to developing countries to enhance their counter-terrorism capacity building. Oppose linking terrorism with any particular country, ethnic group or religion. Enhance studies on and responses to the impact of emerging technologies on global counter-terrorism efforts.
13. Deepen international cooperation in the field of information security. China has put forward the Global Initiative on Data Security and calls for joint efforts to formulate global rules on digital governance that reflect the will and respect the interests of all parties. Follow through on the China-LAS Cooperation Initiative on Data Security and the Data Security Cooperation Initiative of China+Central Asia, jointly address various cyber threats, and work to establish a global governance system on cyberspace featuring openness and inclusion, justice and fairness, security and stability, vigor and vitality.
14. Strengthen biosecurity risk management. Jointly advocate responsible bioscience research and encourage all stakeholders to refer to the Tianjin Biosecurity Guidelines for Codes of Conduct for Scientists on a voluntary basis. Jointly strengthen the building of biosecurity capability of laboratories, reduce biosecurity risks and promote the healthy development of biotechnology.

15. Strengthen international security governance on artificial intelligence (AI) and other emerging technologies, and prevent and manage potential security risks. China has issued position papers on regulating military applications and strengthening ethical governance of AI, and stands ready to strengthen communication and exchange with the international community on AI security governance, promote the establishment of an international mechanism with broad participation, and develop governance frameworks, standards and norms based on extensive consensus.
16. Strengthen international cooperation on outer space and safeguard the international order in outer space underpinned by international law. Carry out activities in outer space in accordance with international law, safeguard the safety of in-orbit astronauts and the long-term and sustainable operation of space facilities. Respect and ensure the equal right of all countries to use outer space peacefully. Resolutely reject the weaponization of and arms race in outer space, and support the negotiation and conclusion of an international legal instrument on arms control in outer space.
17. Support the World Health Organization in playing a leading role in global governance in public health, and effectively coordinate and mobilize global resources to jointly respond to COVID-19 and other major global infectious diseases.
18. Safeguard global food and energy security. Strengthen action coordination to maintain the smooth operation of international agricultural trade, ensure stable grain production and smooth supply chains, and avoid politicizing and weaponizing food security issues. Strengthen international energy policy coordination, create a safe and stable environment for ensuring energy transportation, and jointly maintain the stability of the global energy market and energy prices.
19. Fully and effectively implement the UN Convention against Transnational Organized Crime. Encourage all countries to conclude or join international treaties, conventions or agreements or make institutional arrangements to fight transnational crimes. Support the three international drug control conventions of the UN, safeguard the international drug control system, and advocate coordination, shared responsibility and sincere cooperation in the international community to jointly address challenges posed by the drug problem and build a community with a shared future for mankind that is free from the harm of drugs. Actively conduct law enforcement cooperation on the basis of respecting each country’s sovereignty, so as to jointly improve law enforcement capacity and security governance. Support the establishment of a global training system to train for developing countries more law enforcement officers who are responsive to their countries’ security needs.
20. Support the cooperation among countries in addressing climate change and maintaining stable and smooth supply and industrial chains, and speed up the implementation of the UN 2030 Agenda for Sustainable Development in order to promote sustainable security through sustainable development.

IV. Platforms and mechanisms of cooperation

1. Engage in wide-ranging discussions and communication on peace and security at the General Assembly, relevant UN Committees, the Security Council, relevant institutions, and other international and regional organizations based on their respective mandates, and put forward common initiatives and propositions to forge consensus in the international community to address security challenges.

2. Leverage the roles of the Shanghai Cooperation Organization, BRICS cooperation, the Conference on Interaction and Confidence Building Measures in Asia, the “China+Central Asia” mechanism, and relevant mechanisms of East Asia cooperation, and carry out security cooperation incrementally to achieve similar or same goals. Promote the establishment of a multilateral dialogue platform in the Gulf region and give play to the role of coordinating and cooperative mechanisms such as the Meeting of Foreign Ministers of the Neighboring Countries of Afghanistan and the China-Horn of Africa Peace, Governance and Development Conference to promote regional and global peace and stability.
3. Hold high-level conferences on the GSI in due course to strengthen policy communication in the field of security, promote intergovernmental dialogue and cooperation, and further foster synergy in the international community to address security challenges.
4. Support the China-Africa Peace and Security Forum, the Middle East Security Forum, the Beijing Xiangshan Forum, the Global Public Security Cooperation Forum (Lianyungang) and other international dialogue platforms in contributing to deepening exchange and cooperation on security. Promote the establishment of more global security forums to provide new platforms for governments, international organizations, think tanks and social organizations to leverage their advantages and participate in global security governance.
5. Build more international platforms and mechanisms for exchange and cooperation on addressing security challenges in such areas as counter-terrorism, cybersecurity, biosecurity and emerging technologies, with a view to improving the governance capacity in the domain of non-traditional security. Encourage more exchanges and cooperation among university-level military and police academies. China is willing to provide other developing countries with 5,000 training opportunities in the next five years to train professionals for addressing global security issues.

The GSI, following the principle of openness and inclusiveness, welcomes and looks forward to the participation of all parties to jointly enrich its substance and actively explore new forms and areas of cooperation. China stands ready to work with all countries and peoples who love peace and aspire to happiness to address all kinds of traditional and non-traditional security challenges, protect the peace and tranquility of the earth, and jointly create a better future for mankind, so that the torch of peace will be passed on from generation to generation and shine across the world.